

— впровадити систему споживчого кредитування громадян.

В гуманітарній сфері:

- поглиблення світових і національних цінностей, ідей справедливості і патріотизму;
- сприяти духовному і моральному відродженню народу України;
- домогтися відродження і поступального розвитку української культури та мистецтва.

Національна й міжнаціональна політика:

- формування української політичної нації на основі консолідації різних етносів та етнічних груп за умови їхньої рівноправності й вільного розвитку.

Політика у сфері національної безпеки і оборони:

- формування системи економічної безпеки України, тобто досягнення такого стану народного господарства і такого рівня розвитку продуктивних сил, за яких держава здатна забезпечити досягнення своєї економічної, ресурсної, науково-технічної незалежності і конкурентоспроможної економіки та добробуту громадян;
- принципова позиція партії полягає в тому, щоб Україна послідовно й активно провадила політику розвитку міжнародного співробітництва в ядерній галузі і виступала за повне ядерне роззброєння.

В зовнішній політиці:

- послідовна й ефективна політика економізації всієї зовнішньоекономічної діяльності. Мета такої політики — підвищення міжнародної конкурентоспроможної економіки, вихід на зовнішні ринки, підвищення економічної й соціальної результативності її сталого розвитку;
- розвиток і підвищення ефективності взаємовигідного співробітництва з країнами-сусідами, особливо в економічній сфері, в розвитку спільного підприємництва, торгівлі, промислової кооперації та економічної інтеграції;

— налагодження міжнародного міжпартійного співробітництва в регіоні Центральної і Східної Європи, особливо в розробці питань теорії, ідеології та політичної стратегії.

Участь партії у виборчому процесі

Під час президентських виборів 1999 року партійний актив «Батьківщина» долучився до всіх лояльних позицій, підтримку того чи іншого кандидата партія публічно не афішувала, але парламентська діяльність фракції «Батьківщина» неоднозначно свідчила про підтримку нинішнього Президента Д. Кучми.

Сучасна політична діяльність «Батьківщини» цілковито присвячена парламентській та урядовій діяльності. Фракція «Батьківщина» налічує 33 народних обранці (оч. О. Турчинов). Після створення парламентської більшості представники «Батьківщини» обіймали керівні посади в низці комітетів ВР та в органах виконавчої влади.

Щодо підготовки до наступних парламентських виборів, то 10 липня 2001 року лідери ВО «Батьківщина», УНП, «Собор», УСДП, Української республіканської партії, УКРП, Патріотичної партії України та Української християнсько-демократичної партії підписали Декларацію про створення виборчого блоку демократичної опозиції «Форум Національного порятунку».

Закарпатська обласна організація партії «Батьківщина»:

В області осередок партії зареєстровано 21 січня 2000 року. Голова обласного осередку — М.М. Мартин.

Структурні підрозділи: молодіжне крило «Молода Батьківщина» (Голова — П. Ренжин); жіноча організація «Жінки Батьківщини».

Станом на 1 липня 2001 року в Закарпатській області зареєстровано 3 міських, 13 районних, 211 сільських і селищних партійних організацій. Всього первинних осередків — 261. За даними обласного осередку партії станом на вересень-жовтень 2001 року кількість членів становила 7227 чоловік.

Абетка партійних справ в області:

Підтримуючи Всеукраїнське Об'єднання «Батьківщина» обласна організація приймала участь у влаштуванні «наметового містечка» в м. Ужгороді (поділ початку 2001 року); у проведенні мітингу «Україна без Кучми» 25 лютого 2001 року в обласному центрі; у підтримці В. Ющенка під час його вступу в уряд та ін.

Також 300 партії «Батьківщина» протягом 2001 року були проведені такі пропагандсько-рекламні акції як: надання спонсорської допомоги (наприклад, допомога баскетбольній команді м. Мукачево, допомога в проведенні Дня студентів, допомога інтернату «Малатко» в с. Оноківці на День матері та дитини); проведення концертів та різноманітних конкурсів (проведення концерту на День молоді в м. Хуст, проведення конкурсу «Як стати зіркою» в смт. Перечин) та ін.

3. Одея

ПАРТІЯ «ТРУДОВА УКРАЇНА»

Політична партія «Трудова Україна» зареєстрована 21 червня 2000 року Міністерством юстиції України на підставі рішення її Установчого з'їзду, який відбувся 19 травня 2000 року в м. Києві. Головою партії з 18 листопада 2000 року є С.Л. Тігішко. Голова Політвиконкому партії — А.Л. Держак. За даними партії станом на вересень-жовтень 2001 року кількість її членів становила 11338 чоловік.

Основні програмні положення:

В політичній сфері:

- зробити Україну привабливою для її громадян і конкурентоспроможною серед слов'янських держав і розвинутих

демократичних країн Заходу. Основою Української держави мають бути плюралізм, правова і соціальна захищеність кожного, рівність усіх громадян перед законом, повага до різноманітності культур і традицій усіх груп суспільства. Завдання партії – формулювати і представляти інтереси трудящих і підприємців, власників і всіх, хто прагне за наймом, обстоювати їхні економічні, соціальні та політичні права і свободи.

Економічна політика:

- розвиток ринку дорогої праці, але при збереженні можливості працевлаштування і захвату трудящих із низьким кваліфікаційним рівнем. Для цього необхідно забезпечити реальне функціонування механізму потрійної угоди: між державою, підприємцями і трудящими;

- держава повинна створити ефективні механізми взаємодії державного і ринкового сектора економіки, промислового, банківського і торговельного капіталу. На основі їх органічної взаємодії має бути побудована економічна система;

- податкова і бюджетна політика держави має вслякко сприяти зростанню тиньового сектора економіки і залученню капіталів та інвестицій в українську економіку;

- розробка і послідовна реалізація політики нового профспілкового руху;

- держава повинна проводити протекціоністську політику стосовно підприємців, які створюють нові робочі місця і вкладають кошти в соціальну політику, які встановлюють на своїх підприємствах екологічно безпечний виробничий цикл, які забезпечують на своїх підприємствах випуск конкурентоспроможної продукції;

- реструктуризація виробництва в кризових галузях і регіонах, розробка і прийняття нової внутрішньої міграційної політики.

Державний устрій та регіональна політика:

- Україна має бути президентською республікою та унітарною державою;

- проведення нової регіональної політики, що дасть змогу максимально використувати потенціал кожного регіону.

Соціальна політика:

- підприємці повинні взяти на себе виконання тих зобов'язань держави, які вона не може, та й не повинна виконувати, отримавши натомість права в галузі економічної та регіональної, у частині податкової та бюджетної політики держави;

- держава повинна сконцентрувати свої зусилля в галузі політики стосовно дітей, молоді, пенсіонерів та інших категорій незащездатного населення;

- усі трудящі та члени їхніх сімей мають право на соціальне забезпечення. Кожен, хто не має необхідних матеріальних засобів, має право

на безкоштовну соціальну і медичну допомогу;

- сім'я, як первинний осередок суспільства, має право на відповідний соціальний, юридичний та економічний захист, покликаний забезпечити її повний розвиток;

- діти і молодь мають право на відповідний соціальний, юридичний та економічний захист; кожна особа похилого віку має право на соціальний захист;

Зовнішня політика:

- Україна повинна бути відкритою для співробітництва з усіма державами і міжнародними організаціями;

- Україна повинна вслякко і захищати інтереси своїх товаровиробників на міжнародних ринках; Україна повинна захищати інтереси і права своїх громадян, які працюють за приватною ініціативою на території інших держав;
- використання та вдосконалення системи СНД для забезпечення інтересів край-учасниць, передусім, на основі двосторонніх угод, за економічне співробітництво в Співдружності;

- розвиток стосунків із ЄС, формування умов для вступу в цю організацію;

- Україна повинна бути активним учасником процесу колективної безпеки в Європі, участь України в колективних зусиллях світового співтовариства в запобіганні міжнародним конфліктам;

- партія виступає за зберігання за Україною права і можливості розробляти ядерні технології в мирних цілях і виготовляти паливе для атомних електростанцій.

Участь у виборчому процесі:

Історія партії «Трудова Україна» бере свій початок із парламентських виборів 1998 року. Тоді, в жовтні 1997 року, Партія «Громадянський Конгресс України» та Українська партія справедливості разом з представниками бізнесу створили передвиборний блок «Трудова Україна». Утворений блок переслідував 2 мети: по-перше, відтягти від лівих партій частину голосів (а тому програма «ТУ» була лівоцентристською), по-друге, проходження до парламенту і створення власної фракції. Результати парламентських виборів показали, що із завданням відтягнути від «лівих» голоси блок вперше успішно, а ось подолати 4% бар'єр «Трудова Україна» не вдалося, бо вона набрала 3,06% голосів виборців. Проте організатори блоку В. Пінчук та А. Деркач були обрані до парламенту за мажоритарними округами, де разом з депутатами-мажоритарниками утворили депутатську групу «Трудова Україна», яка на момент створення налічувала 44 депутати (на даний момент – 48). Керівник групи – Ігор Шаров, укомітовані представники групи – Юлій Іоффе, Інна Богословська.

На наступні парламентські вибори 2002 року «Трудова Україна» планує йти єдиним блоком з Народно-демократичною партією, Партією регіонів, Аграрною партією України. Відповідна угода була підписана 17 липня 2001 року, а в жовтні блок отримав назву «За єдину Україну».

Закарпатська обласна організація політичної партії «Трудова

Україна» зареєстрована Закарпатським обласним управлінням юстиції 23 березня 2001 року за №294. Голова ЗОО ПП «Трудова Україна» О.С. Карбишюк. Перший заступник голови – О.О. Коштур.

В області створені: Беретівська, Великоберезнянська, Міжгірська, Мухачівська, Рахівська, Виноградівська районні організації та Ужгородська і Мухачівська міські організації. Крім того створено 18 первинних організацій ПП «Трудова Україна». За даними партії, вона налічує у своїх рядах більше 130 членів та понад 5000 симпатиків.

Абетка партійних справ в області:

На даний час основна діяльність партії направлена на створення партійних організацій та популяризацію партії в регіоні. Так, зокрема, робота осередків спрямована на налагодження тісних стосунків з органами місцевої влади та ЗМІ (найближчим часом планується створення власного друкованого органу разом з Тернопільською обласною організацією політичної партії «Трудова Україна»); на проведення діяльності по працевлаштуванню жителів області та ін.

Крім того партійна організація підтримує спортивні дитячі клуби, секції, футбольні команди (наприклад, під опіку взято функціонування Ужгородської міської федерації з кінбоксингу). Також ЗОО ПП «Трудова Україна» налагодила співпрацю із вузами, середньо-спеціальними навчальними закладами області (14 червня 2001 року в м. Ужгород проведення акції «Найкращий студент 2001 року», яка пройшла в УжДШП); співпраця організації та розвитку КВК'яського руху в Закарпатті.

О. Личко

КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ УКРАЇНИ

Комуністична партія України заснована 19 червня 1993 року на 1 з'їзді в м. Донецьку. Зареєстрована Міністерством Юстиції України 5 жовтня 1993 року. Реєстраційний номер 505. Керівний склад ЦК КПУ: 1-ий секретар – П. Симоненко; 2-ий секретар – А. Мартинюк. Кількість членів партії перевищує 52 тис. чол.

Друкований орган – газета «Комуніст».

Основні програмні положення:

Мета партії – збереження соціалістичного розвитку суспільства, утвердження в ньому демократичних, гуманістичних, колективістських засад, верховенство закону, забезпечення рівності прав громадян всіх національностей.

В політичній сфері:

– відсторонення від влади буржуазно-націоналістичних, антисоціалістичних сил і передачі всієї повноти влади в державі до Ради депутатів робітників;

– рішуча зміна політичного курсу країни, відновлення державного регулювання економіки і соціальних процесів в інтересах народу і приминення капіталізації суспільства;

– відновлення соціалістичного характеру розвитку суспільства, заснованого на суспільній власності на засоби виробництва, що відповідають юринним інтересам робітників, потребам всестороннього прогресу країни;

– чітке розмежування функцій управління всіх органів влади по всій території ісрархії державних органів влади;

– скасування інституту президентства.

В соціальної сфері:

– відновлення конституційних соціально-економічних прав і гарантій їх реалізації;

– соціальне забезпечення всіх верств населення, особливо не захищених; в основу соціальної політики КПУ ставить принцип соціальної справедливості, в тому числі справедлива оплата праці;

– повна компенсація населенню України їх грошових вкладів станом на 1992 рік з врахуванням їх реальної вартості;

– розробка ефективної демографічної політики. Здійснення ефективної молодіжної політики та всесторонній розвиток молоді.

– створення гарантованих державою гідних умов життя для військовослужбовців і їх сімей.

В економічній сфері:

– відновити життєво необхідні функції державних органів: планування, регулювання, координацію, контролю, централізованого управління державним сектором економіки;

– трудовий і суспільний контроль в сфері виробництва, розподілу, обміну;

– збереження державної власності в базових галузях промисловості, а також виснаження земель і корисних копалин всенародним злобутком;

– приминити приватизацію загальнонародної власності, провести інвестаризацію приватизованих об'єктів, а при необхідності – їх викуп, у випадку порушення законів в ході приватизації – націоналізацію підприємств та інших об'єктів;

– запобігання розвалу колгоспів і радгоспів, забезпечити всьому агропромисловому комплексу державну підтримку і пріоритетну увагу;

– змінити податкову політику, відновити планове ціноутворення, ліквідувати мораторій на основні продукти харчування, товари і послуги; приминити спекуляцію цими продуктами і товарами;

– відновити державну валютну монополію і монополію на зовнішню економічну діяльність, ввести монополію на виробництво і реалізацію лікеро-горілчаних напоїв, тютюнових виробів та деяких інших товарів.

В духовній сфері:

– приминити комерціалізацію культури, мистецтва, спорту;